

Het economische hart voor de Vlaamse bossen

Welkom op de website van vzw Unie Vlaamse Bosbouw (UVB).

Iedereen die de economische functie van de Vlaamse bossen een warm hart toedraagt kan effectief of steunend lid worden.

Natuurverenigingen kappen massaal bomen zonder te herplanten. Vindt u dat logisch? Bomen halen toch veel co2 uit de lucht. Is dat dan goed beheer? Duizenden populieren werden reeds door hen gekapt en nooit herplant. In de strijd tegen de klimaatopwarming zou dat toch een noodzaak moeten zijn!

Van Daele zegt: "Bos, een met bomen begroeid stuk grond."

Wel, daar gaat het nu over. Geruime tijd heerst er in de bosbouwwereld in Vlaanderen een onbehaaglijk gevoel.

Een gevoel van bezorgdheid over de stiefmoederlijke manier waarop er met onze Vlaamse bossen wordt omgegaan.

We zijn dagelijks getuige van ontbossingen, kaalslagen en worden geconfronteerd met onrealistische bosbouwmethoden.

Deze schrijnende toestanden hebben mensen van allerlei slag, boomkwekers, wachters, exploitanten, boseigenaars, houtverwerkers, enz,

de hoofden bij mekaar doen steken.

Tijdens zo'n informeel overleg is het besluit genomen om een Vlaamse federatie op te richten.

Een federatie die het economische belang van onze mooie Vlaamse bossen moet bewaken en veilig stellen voor de volgende generaties.

U beseft toch ook dat het bevorderen van het Vlaamse bosareaal geen windeieren gaat leggen voor de hedendaagse bosbouwer.

De Unie Vlaamse Bosbouw vzw werd opgericht.

U moet weten dat er al sinds 1896 een nationale federatie bestaat, Fedemar.

Deze organisatie die zo'n 50 leden telt (o.a. een 5-tal Vlaamse leden waarvan 2 op rust) heeft nooit iets voor de Vlaamse bosbouw betekend

maar werd door het ANB (Agentschap voor Natuur en Bos) wel als gesprekspartner erkend.

Hoog tijd dus om de handen uit de mouwen te steken en zo gebeurde. De leden stroomden toe.

We hebben nu een 110-tal Vlaamse bedrijven en sympathisanten die lid zijn van het UVB.

Dit zonder enige wervingscampagne of aandacht in de media.

Waar staan we voor?

-We streven naar het telen van kwaliteitshout op een duurzaam en verantwoorde manier met respect voor de omgeving en het welzijn van mens en natuur.

-Verdedigen en bevorderen van de economische functie van onze Vlaamse bossen.

Criteria duurzaam bosbeheer en Natura 2000 zijn daarbij goede werkinstrumenten.

-Stimuleren van het aanplanten van snelgroeiende houtsoorten zoals populier en naaldhout ter garantie van de grondstofbevoorrading

voor de houtverwerkende industrie (4000 arbeidsplaatsen), zowel nu als naar de toekomst toe.

-Nastreven van de beste financiële opbrengst voor de eigenaars met respect voor mens en natuur.

-Het samenwerken en ondersteunen van onderzoeksinstituten die de houtproductie en de houtkwaliteit van de Vlaamse bossen bevorderen.

-Het ontwikkelen en uitdragen van een onderbouwde lange termijnvisie voor de duurzame productie van de grondstof hout.

-Het bijdragen tot de creatie van een maatschappelijk draagvlak dat houtproductie, oogsten en verwerken ervan terug tot een gemeenschappelijk gemeen goed maakt.

-Het nastreven van een evenwichtige balans tussen sociale, economische en ecologische belangen in de Vlaamse bossen

met respect voor privé-bezit.

-Het nastreven van economische levensvatbaarheid van bosbezit en het efficiënt gebruik van bosproducten.

-Promoten van haalbare en werkbare bosuitbatingsmethoden bij voorkeur met familiale bedrijven.

-Het streven naar zorg in werk voor gezondheid, milieu, veiligheid, arbeidsonderhoud en arbeidsomstandigheden.

-Via medezeggenschap en vertegenwoordiging in allerlei commissies, overleg- en beslissingsorganen, het Vlaamse bosbouwbeleid een gezonde toekomst geven.

Wat zijn de knelpunten?

-De ongelooflijke arrogantie waarmee mensen van de vroegere Afdeling Natuur en natuurverenigingen onze mooie Vlaamse bossen kaalslaan.

Alle middelen zijn goed: Bosdecreet wordt aangepast, habitatrichtlijnen en natuurrichtlijnen subjectief geïnterpreteerd en naar hun hand gezet,

uitstekend lobbywerk en het creëren van een foutief maatschappelijk draagvlak zorgt ervoor dat ongekende geldstromen hun richting uitgaan.

Bos bestaat niet meer. Alleen nog landbouw en natuur(?). Voorkooprecht geeft hen vrij spel. De privé-eigenaar wordt voor schut gezet.

Via de natuurreservaatregeling kan men ongestraft ontbossen en dit zonder enige compensatie te moeten betalen of elders te compenseren.

Wie tegenwerkt wordt op het matje geroepen. Gebiedsvisies en kaarten worden uitgetekend zonder rekening te houden met de mens en zijn omgeving, bijvoorbeeld Hotond te Ronse.

-Enkele voorbeelden:

Kaalkappen van ongekende oppervlaktes midden in het bos omringd door een rijtje bomen worden als bos beschouwd.

Wie wou er 10.000 ha bos bij?

15.000.000 euro van Europa ter ontwikkeling van heide in Vlaamse bossen. Dit betekent 1.400 ha ontbossing zonder

compensatie.

Natuurverenigingen ontvangen hiervoor 500 euro/ha per jaar voor beheer (?).

Geen enkele wetenschappelijke studie steunt de visie van het ANB omtrent deze heideontwikkeling. Verwerven is prioriteit!

De trukendoos maakt van het bos een reservaat en de laatste boom moet plat… zet bossen onder water en ze verzuipen…

Stop er koeien en paarden in en ze vreten alles op… gooi met bulldozers en kranen alles plat om oerbos te ontwikkelen…

maak van populieren, Amerikaanse eik en douglas exoten.

Dit gebeurt alleen in Vlaanderen, het onwettige karakter ervan werd na een parlementaire vraag bevestigd.

Nu ook al de beuk…gooi gewoon het Zoniënwood plat.

Mensen uit omliggende landen verklaren Vlaanderen gek op gebied van het bosbouwbeleid.

-Natuurverenigingen zijn de grootste ontbossers in Vlaanderen.

26.000 ha staan op hun verlanglijstje… opties naar 45.000 ha.

Gevolgen:

Door dit destructieve beleid van een aantal potentaten en wetende dat hout, een hernieuwbare grondstof, broodnodig zal zijn,

nu en in de toekomst, (verwerkende industrie, biomassa- en bio-energie-industrie), zal er uit eigen bossen een minimale bevoorrading zijn.

Onverantwoorde en ongecontroleerde kaalslagen ver van ons bed zullen nodig zijn om ons van de nodige hoeveelheid hout te voorzien.

Landbouw weigert gronden ter beschikking te stellen voor boscompensatie met alle gevolgen van dien.

Over de CO2 opname en de zuurstofafgifte van de duizenden verdwenen (populieren) bomen zullen we maar zwijgen!